

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 19. 6. 2026 v trestní věci obžalované [REDAKCE], narozené [REDAKCE] v [REDAKCE], pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, o jejím odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 16. 4. 2026, č. j. 1 T 9/2026-57,

takto:

Odvolání obžalované se podle § 256 tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl rozsudkem ze dne 16. 4. 2026, č. j. 1 T 9/2026-57, následovně:

Obžalovaná [REDAKCE] narozená [REDAKCE] v [REDAKCE], nezaměstnaná, trvale bytem [REDAKCE],

je vinna, že

dne 1. 11. 2025 okolo 11:17 hodin řídila osobní automobil značky [REDAKCE], od obce [REDAKCE] směrem do obce [REDAKCE], okres Český Krumlov, kde byla poblíž domu č. p. [REDAKCE], zastavena a kontrolována policejní blídkou, která u ní provedla test na užití omamných a psychotropních látek testem DrugWipe 5S s pozitivním výsledkem na přítomnost pervitinu a marihuany a podrobila-li se následně ve 12:00 hodin v Nemocnici v [REDAKCE] lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve, pak v jejím krevním séru byla prokázána přítomnost metamfetaminu v koncentraci 592 ng/ml, amfetaminu v koncentraci 76,7 ng/ml a přítomnost delta-9-tetrahydrokanabinolu (THC) v koncentraci 10,9 ng/ml,

příčemž metamfetamin (pervitin) je jako psychotropní látka uvedena v příloze č. 5 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb. a zařazena do Seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách (vyhláška č. 62/1989 Sb.),

látka delta-9-THC je jako psychotropní látka uvedena v seznamu č. 4 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb. a je zařazena mezi psychotropní látky na Seznamu II podle úmluvy o psychotropních látkách,

tedy

vykonávala ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila vlivem návykové látky, činnost, při které mohla obrozit život nebo zdraví lidí, nebo způsobit značnou škodu na majetku,

čímž spáchala

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“),

a odsuzuje se

podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyři) měsíce.

Podle § 84, § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 24 (dvacet čtyři) měsíců za současného výslovení dohledu nad obviněnou.

Podle § 85 odst. 4 trestního zákoníku je obžalovaná povinna během zkušební doby vést řádný život, zdržet se požívání omamných a psychotropních látek, podrobit se na výzvu pracovníka Probační a mediační služby ČR testu na přítomnost omamných a psychotropních látek v těle a dále podrobit se resocializačnímu programu pro řidiče určeného pro klienty Probační a mediační služby ČR.

Podle § 73 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku se obžalované dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu 22 (dvacet dva) měsíců.

2. Proti tomuto rozsudku řádně a včas podala odvolání obžalovaná. Namítla, že odebráním řidičského oprávnění se jí velmi zkomplikuje život a dojíždění do zaměstnání. Bydlí v místě, kde autobusová ani jiná doprava v podstatě není. Je si vědoma vážnosti svého činu, nesouhlasí však s dohledem probační a mediační služby. Má příslib zaměstnání na pozici vedoucího pracovníka, obává se, že by o možnost kariérního růstu nepochybně přišla. Tato skutečnost by nepochybně

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Vomelová

podrývala její autoritu u podřízených a vrhala by zároveň špatné mínění vůči jejím nadřízeným. Nemá šanci získat s tak přísným trestem žádný manažerský post a nemůže tak využít své vzdělání a dosavadní praxi. Sama za sebe si je jistá, že dohled nepotřebuje. Potřebuje získat kvalitní zaměstnání. Pět let se potýká s nemožností založit rodinu, zbývá jí pouze kariéra a napadeným rozsudkem přijde i oni. Závěrem navrhla, aby namísto zkušenosti doby s dohledem jí byl uložen peněžitý trest ve výši 25 000 Kč, který by v řádných splátkách do jednoho roku uhradila. Pozdějším podáním ze dne 18. 5. 2026 korigovala svůj závěrečný návrh. Navrhla upustit od dohledu a resocializačního programu, zkrátit dobu zákazu řízení a uložit peněžitý trest ve výši 25 000 Kč, který by uhradila do šesti měsíců.

3. Intervenující státní zástupce u veřejného zasedání uvedl, že nezjistil žádný důvod k zásahu do výroku o trestu napadeného rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově. Uvedl, že míru benevolence soudu již obžalovaná vyčerpala, pokud jí již v minulosti byla prodloužena zkušební doba při podmíněném odsouzení a pokud jí za trestný čin spáchaný ve zkušební době podmíněného odsouzení byl ještě uložen trest nespojený s přímým omezením na svobodě. Ukládat obžalované peněžitý trest nepovažuje za vhodné. Je potřebné, aby byla po delší dobu sledována, včetně dohledu probačního úředníka, což peněžitý trest, s jehož zaplacením obžalovaná evidentně nemá problémy, nezajistí. Dohled probační a mediační služby ji nijak výrazně časově nezatíží, bude jen na ní a na jejím chování, jaké podmínky dohledu budou postupně stanovovány. Obava obžalované, že dohled probačního úředníka, příp. účast na uloženém resocializačním programu pro řidiče bude podrývat její autoritu u podřízených a vrhat špatné mínění u nadřízených, je lichá, s jistou mírou společenského odsouzení je fakticky prováděn jakýkoli trest. U obžalované postrádá jistou míru sebereflexe. Uložené tresty a opatření považuje za zákonné, odůvodněné, a nikoliv nepřiměřeně přísné. Závěrem navrhl, aby odvolání bylo zamítnuto podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné.
4. Při absenci důkazních návrhů odvolací soud provedl důkaz aktualizovaným opisem z evidence rejstříku trestů fyzických osob a výpisem z centrální evidence stíhaných osob obžalované. Zjistil, že situace se oproti důkazní situaci před nalézacím soudem nezměnila. Obžalovaná nemá nový záznam v rejstříku trestů ani nový záznam v centrální evidenci stíhaných osob.
5. *Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přiblíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výročkům podáno odvolání.*
6. Obžalovaná v rámci hlavního líčení dne 16. 4. 2026 poté, co byla poučena okresním soudem ve smyslu ust. § 206a tr. řádu, prohlásila vinu žalovaným skutkem. Soud prohlášení viny obžalované ve smyslu ust. § 206c odst. 4 tr. řádu přijal. Poté rozhodl, že v souladu s ust. § 206c odst. 6 tr. řádu dokazování v rozsahu, v němž obžalovaná vinu prohlásila, neprovede.
7. Krajský soud se tak v rámci přezkumné činnosti zaměřil na napadený výrok o trestu.
8. Neztotožnil se s námitkou obžalované, že soudem prvního stupně ukládaný trest je nepřiměřeně přísný. Pouze pokud by dospěl k takovému závěru ve smyslu ust. § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu, mohl by do výměry trestu zasáhnout. V nyní projednávané trestní věci lze konstatovat, že okresní soud si při provedeném dokazování ve vztahu k výroku o trestu vytvořil dostatečné podklady pro správné rozhodnutí o potrestání obžalované. Vyváženým způsobem přihlédl ke všem

skutečností, které mají význam pro rozhodnutí o druhu trestu a jeho výměře. Na obžalovanou se hledí jakoby odsouzena nebyla, nicméně k její osobě nelze v souladu se zákonem přehlédnout, že již byla v minulosti soudem třikrát trestána, a to bez výjimky vždy pro úmyslnou trestnou činnost, z toho dvakrát pro trestnou činnost spáchanou v souvislosti s řízením motorového vozidla. Trestnou činnost navíc spáchala přibližně tři měsíce poté, co se osvědčila ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem, když trest odnětí svobody jí byl uložen též za stejnorodou trestnou činnost, konkrétně za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku. Kromě tohoto odsouzení byla již obžalovaná postižena v minulosti pro přestupek za řízení motorového vozidla pod vlivem návykové látky. Okresní soud správně nepřehlédl ani tu skutečnost, že obžalovaná řídila motorové vozidlo pod vlivem hned dvou psychotropních látek, a to jednak metamfetaminu, jednak delta-9-tetrahydrokanabinolu. Koncentrace v pořadí prvně jmenované látky pak dosáhla téměř čtyřnásobku spodní hranice zakládající trestní odpovědnost, která činí 150 ng/ml.

9. Pokud pak při těchto zjištěních okresní soud ukládal trest odnětí svobody v jedné třetině zákonné trestní sazby ust. § 274 odst. 1 tr. zákoníku, pak se rozhodně nejedná o trest nepřiměřeně přísný. Výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu přiměřenou základní výměře trestu, konkrétně na dva roky, a současně vyslovil nad obžalovanou dohled. Učinil tak na základě zjištění, která učinil k osobě obžalované, když tato si nevzala ponaučení z posledního odsouzení. Je zřejmé, že náhled na trestnou činnost tohoto charakteru obžalovaná nemá a okresní soud tak přiléhavě podle § 85 odst. 4 tr. zákoníku rozhodl o tom, že během zkušební doby kromě povinnosti vést řádný život se obžalovaná musí zdržet požívání omamných a psychotropních látek, a podrobit se na výzvu probační a mediační služby testu na přítomnost takových látek a dále i resocializačnímu programu pro řidiče. Přístup obžalované k řízení motorového vozidla představuje potenciální nebezpečí pro ostatní účastníky silničního provozu a je tak zapotřebí, aby absolvovala program, který její představy v tomto směru bude korigovat. Odvolací soud nesdílí názor odvolatelky v tom směru, že okresním soudem uložený trest by jí eliminoval z možnosti kariérního růstu, a pokud obžalovaná poukazuje na ztíženou možnost dopravy z místa bydliště do místa pracoviště, pak na takovou okolnost měla myslet dříve, než sedla za volant motorového vozidla a opět ho řídila pod vlivem dvou návykových látek. Peněžitý trest, který navrhuje, aby jí byl uložen, by neměl na obžalovanou patřičný shora specifikovaný výchovný dopad. Zkušební doba byla stanovena pouze ve dvojnásobku spodní hranice ust. § 85 odst. 1 tr. zákoníku. Vzhledem k tomu, že se obžalovaná projevila jako neukázněný řidič, který si nevzal ponaučení z dříve uložených sankcí, je třeba obžalované znovu uložit trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů, a pokud ho okresní soud uložil na dobu mírně pod dvojnásobkem spodní hranice ust. § 73 odst. 1, pak se jedná o trest přiměřený zjištěným okolnostem skutku a osobě obžalované.
10. Záleží pouze na obžalované, jakým způsobem bude plnit soudem stanovený dohled v rámci zkušební doby podmíněného odsouzení a podrobovat se příslušným omezením a programům. Pokud by tak nečinila řádně, vystavovala by se nebezpečí přeměny podmíněně odloženého trestu odnětí svobody na nepodmíněný.
11. Ze všech těchto důvodů krajský soud podle § 256 tr. řádu odvolání obžalované jako nedůvodné zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr. řádu, § 265e odst. 1 tr. řádu).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. řádu).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr. řádu).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr. řádu).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice 19. června 2026

JUDr. Olga Smrčková v. r.
předsedkyně senátu